

25N: Per una vida en igualtat. Prou violències masclistes!

Any rere any omplim les places i alcem les veus contra les violències masclistes. El feminisme afronta aquest dia internacional de lluita amb la fortalesa d'un moviment que creix, rebutjant el masclisme i construint xarxes que treballen per eradicar les violències i discriminacions sexistes en tots els àmbits socials i polítics.

Tot i les conquestes assolides per les lluites feministes, la crisi econòmica, social i de valors instal·lada a la nostra societat i les seves polítiques austericides i en favor de la desigualtat ens mostren un balanç devastador sobre els drets de les dones, que patim una doble explotació: de classe i de gènere.

L'Organització Internacional del Treball (OIT) va alertar que Espanya és el país desenvolupat on més han augmentat les desigualtats. La reforma laboral, les retallades salarials, la destrucció de llocs de treball, la manca de promoció professional, l'augment dels treballs a temps parcial han tingut efectes directes en l'augment de la bretxa salarial de gènere.

Mentrestant, les polítiques públiques -amb retallades en drets de ciutadania com salut, educació, dependència i polítiques d'igualtat- fan incrementar les desigualtats socials i de gènere, reduint els nostres drets pel que fa a l'accés als serveis públics, la distribució de la renda, edat i origen o accés a l'ocupació. Una desigualtat que es tradueix en una profunda precarietat vital, que afecta a totes les facetes de la vida de les dones, que experimentem a tots els espais i que els últims anys s'ha situat a uns nivells insostenibles:

En primer lloc, perquè malgrat els treballs no són només les activitats productives sinó també les reproductives que sostenen la vida humana, només el treball productiu té un valor reconegut, i les dones continuem patint l'opressió que aquest sistema genera i ha accentuat; les desigualtats avancen i els drets i llibertats reculen.

I en segon lloc, com a resultat de les violències que s'exerceixen estructuralment sobre les dones.

Violència de caràcter econòmic, amb salaris més baixos. Avui, la bretxa salarial és 8 punts més alta que al 2008. Les dones cobrem actualment -segons dades de 2015- salaris un 24,8% inferiors als dels homes. A Catalunya, el sou mig dels homes és de 27.836€/any i el de les dones de 20.931€. La conseqüència d'aquest fet és que les dones treballem 79 dies a l'any de forma gratuïta i deixem de rebre entre 6.000 i 9.000€ cada any, en funció del lloc i la categoria laboral.

I Com a resultat de l'anterior, prestacions d'atur més baixes, pensions més baixes i, fins i tot, exclusió de la possibilitat de rebre una pensió, especialment després de les últimes reformes.

Però també violència física: violència masclista, en una societat patriarcal que reacciona contra la capacitat de viure autònomament, arribant a l'extermini físic. Tenim molt presents les més de 80 companyes que han estat assassinades en el que portem de 2016, sota l'empara d'una societat heteropatriarcal i amb la complaença d'un Estat que mira cap a una altra banda pel que fa a la implementació de polítiques efectives contra la violència de gènere. Fins i tot s'ha arribat a plantejar, com ha fet el TSJ, la supressió de les competències en violència de gènere de 30 jutjats arreu de Catalunya, obstaculitzant així l'accés a la Justícia de les dones que han patit violència; una proposta retirada només com a resultat de la pressió exercida pels col·lectius de dones mitjançant el Manifest de Dones Juristes, del que EUiA n'és signant.

Violència com a resultat de la cultura de la guerra, que utilitza les dones com a objectes dels quals apoderar-se, i ens empeny a fugir de les nostres llars, víctimes dels senyors de la guerra locals i de polítiques de migració i asil com les europees, que lluny de donar una resposta solidària, basada en el respecte als drets humans de les persones migrants i refugiades, han posat en greu risc les vides de milers de persones, moltes d'elles dones i criatures, convertint el mar Mediterrani en una fossa comuna on han perdut la vida intentant fugir de la guerra i la misèria.

Violència també amb una dimensió social, perquè la invisibilitat, l'ocultació, la negació, la manca de valoració de les dones, també són formes de violència.

Però la forma més intensa de violència i precarietat que podem patir com a éssers humans és la negació de la nostra condició com a subjectes de ple dret, passant a ser permanentment tutelades, sense capacitat per a decidir sobre el nostre propi cos.

Vivim en una situació patriarcal que sotmet, 'cosifica' i mercantilitza el cos de les dones. EUiA defensem l'adopció de mesures de regularització de la residència, així com d'inserció laboral i social de les persones afectades pel tràfic il·legal amb finalitats d'explotació sexual. I reclamem mesures de reconeixement de drets d'aquestes persones, amb la finalitat de millorar les seves condicions de vida.

Necessitem polítiques que garanteixin el nostre dret a decidir lliurement sobre la nostra maternitat: avortament lliure, gratuït, sense riscos, per a totes, sense tuteles, terminis o qüestionaments; salut, prevenció i educació sexual. Hem de defensar una Llei per la interrupció voluntària de l'embaràs, de prevenció i d'educació sexual. En aquest sentit, les relacions entre homes i dones han de basar-se en el respecte i la igualtat real, partint d'una educació afectiva i sexual bàsica per posar els fonaments cap a una societat sense violència masclista.

Necessitem polítiques que no ens discriminin per ser dones. És urgent que la nostra política s'impregni de contingut feminista com a camí cap a una societat igualitària, cap a una democratització de la societat fomentant la participació de les dones, amb el feminisme com a pilar vertebrador de les nostres polítiques.

Necessitem institucions que defensin els nostres drets amb dotacions econòmiques per a la realització de polítiques destinades a l'eradicació de la desigualtat, unes institucions amb les quals ens sentim veritablement representades.

Pel contrari, el balanç d'aquesta crisi globalitzada consisteix en polítiques austericides que agreugen la situació de les dones, que ens volen a casa, suplint l'Estat en la seva desmantellada dimensió social, i supeditades econòmicament als homes, convertint-nos encara més en treballadores de segona classe.

Un model del que EUiA ni podem ni volem ser còmplices: rebutgem frontalment les polítiques patriarcal dels governs titelles de la Troika i apostem pel feminisme, per una democràcia que sense dones no pot ser real. I així ho vam expressar a la manifestació del passat 5 de novembre, a Tarragona, fent nostres les reivindicacions del moviment feminista expressades al seu Manifest www.novembrefeminista.com

Per aquests motius, cridem a la participació a la **manifestació contra les violències masclistes**, que tindrà lloc el pròxim **25 de novembre, a les 19h. a Barcelona, des de Canaletes a Plaça Sant Jaume.**

Sense feminisme no hi ha democràcia!